

พิมพ์พิชิต

ปีที่ 1 ฉบับที่ 26 ประจำวันที่ 9-15 กันยายน พ.ศ. 2626

เปิดใจ..

เมียน้อย!!!

นาน ๆ ที่มีโอกาสได้เปิดใจใครต่อใคร ได้สาระมาฝากผู้อ่านดีกว่ามีกระดาษมีปากกาเขียนคำชาวบ้าน (อย่างบางคนชอบประพุด) เป็นไหน ๆ ว่าแล้วก็นึกได้ถึงตอนที่ไปคุยกับ รศ. ไชยยศ เหมรัชตะ

อาจารย์สอนคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่องที่คุยกันถูกใจก็คือเรื่องของ "เมียน้อย"

ก่อนอ่านต่อไปทำใจให้ยุติธรรมซะ... ว่า เมียน้อย - เมียหลวง เรื่องธรรมดาของโลกมนุษย์ที่ต้องเวียนผุดเวียนเกิด ภายใต้กฎเกณฑ์อันเป็นอันสงบสุขคนผู้หนึ่งนั่นเอง

อันเนื่องจากว่าเพื่อนเรากระหืดกระหอบนำตา มาตามปัญหาว่าจะทำยังไงดี สามมีเมียน้อยแถมห้อยลูก...อีก 2 ทั้งที่น้องหนูผู้นี้อยู่กับสามมีมาเกือบ 5 ปี ไม่มีลูก ครั้นจะตอบเองก็จนปัญญา จึงเรียนตามอาจารย์ ไชยยศ ผู้มีประสบการณ์ เพราะท่านจบกฎหมาย (อย่าเข้าใจผิด) ว่า ลูกของเมียน้อยนั้นมีสิทธิ์จะได้ปันมรดกของสามมีหรือไม่ และมีสิทธิ์อะไรต่อมิอะไร อีกรึเปล่า แต่เท่าที่ห่วงที่สุดนะ เกรงว่า "เมียน้อย" ของเขาจะมีสิทธิ์มากกว่า...อาจารย์ไชยยศ จึงอธิบายว่า การเป็นเมียน้อยนั้น เกิดขึ้นได้ 2 กรณี คือ สามมีเราอยู่กับเขาเฉยๆ แบบหนึ่ง อีกแบบหนึ่งคือ สามมีเราอยู่กับเขาแล้วจดทะเบียนซ้อน ผลสะท้อนทางกฎหมายจึงแตกต่างกัน กรณีแรก กฎหมายไม่ได้รับรองอะไร ไก้รัฐฐานะ

ใด ๆ ทั้งสิ้นจะมาอ้างอะไรไม่ได้ แต่ในกรณีหลัง กฎหมายให้ความคุ้มครองด้วย... ในกรณีเพื่อนเราคนนี้ มีอะไรที่เหนือกว่าทั้งนั้น ส่วนที่ด้อยกว่ากันคือ ลูก ซึ่งเป็นลูกโดยชอบตามกฎหมาย เพราะอีตาฝ่ายชาย ให้การรับรอง (ตามความเห็นของเราแล้วอยากจะไม่เข้าทำ ที่สุด) แต่ไม่ยกตรงใจ อจ.ไชยยศ ซึ่งให้เหตุผลว่า "ถ้าเกิดพิจารณาหาความยุติธรรมแล้ว เราจะตั้งยอมรับว่าเรื่องนี่เกิดขึ้น เพราะความผิดของสามมี เด็กคือผู้บริสุทธิ์ เขาจะต้องได้รับการเลี้ยงดูที่ดี ให้เขาได้เติบโตเป็นผู้ที่มี คุณสมบัติ เทียบพร้อม เป็นคนแก่ประเทศชาติเกิด ในเมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะสามมี ก็ให้สามมีเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด" ก็ที่เป็นปัญหาตามอาจารย์ ก็เพราะสามมีเป็นคนดียอมรับผิดและชอบทุกประการ คุณเมียบ่อกว่างานจึงน้อยใจ อาจารย์จึงเสริมต่อไปว่า "การประนีประนอมคือการระงับข้อพิพาทโดยสันติ (สาธุ!) ถ้าสามมีเขาเป็นคนดีจริง ก็ควรจะเอาเขาไว้ ผู้ชายดี ๆ หาไม่ได้ง่ายนะสมัยนี้... แล้วก็ทางที่ตีอุปการะเลี้ยงดูเด็กตาต้า ๆ ผู้บริสุทธิ์ทั้ง 2 เกิด เพราะเค้าก็เกิดจากสามมีเรา อย่างน้อยก็ขอเอามาเลี้ยงเป็นลูกของเราซะทั้งหมดเรื่อง มันจะสิ้นเปลืองซะเท่าไร จนสามมีเห็นใจเวลาจะแบ่งสมบัติให้ไม่ต้องขอหอรอก เค้าเห็นใจยกให้เราเอง ก็ในเมื่อสามมีเราเป็นคนดี มีความรับผิดชอบขนาดนี้ กะอีแค่สมบัติไม่กี่ล้าน จะไม่ให้เราได้ยังไง เลี้ยงลูกเค้าให้กินอยู่สบาย เรายังได้กุศลอีกนะ"

เอ้อ ถ้าคิดขังกันทุกคน ความโกลาหลลงไม่เกิดอย่างทุกวันนี้หอรอกซะ นี่ถ้าบังเอิญไปฟ้องต้องเหตุการณ์ของใครเข้า ก็อภัยเราด้วยเถิด ใจจริงเราไม่ต้องการให้เกิดปัญหา จึงเขียนมาให้อ่านซะก่อนที่จะไหว้วานมือปืน มีระเบิดมาช่วย... (ก่อนปัญหา) นะท่าน... จะพลอยให้ข้าวบ้านและตำราวดูเค็ดร้อนไปด้วย จริง ๆ นะ...